

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010617
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010617.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného X. H. H., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za použitia § 127 odsek 5 Trestného zákona a za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.10.2019 pod sp. zn. 4T/90/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný X. H. H., nar. XX.XX.XXXX v W., prechodne bytom P., W. č. XXXX/XA

odsudzuje

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 odsek 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písm. h/, písm. j/ Trestného zákona ukladá povinnosti spočívajúce najmä v podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného X. H. H. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za použitia § 127 odsek 5 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od 18.11.2018 až do 5.2.2019 na adrese P., W. č. XXXX/XA, okres Dunajská Streda, ako aj na iných miestach v okrese Dunajská Streda opakovane a proti jej vôli prenasledoval svoju bývalú družku poškodenú T. O., nar. X.X.XXXX tak, že sa jej pri ním iniciovaných stretnutiach vyhrážal ublížením na zdraví a zabitím, ďalej proti jej vôli vyhľadával jej osobnú prítomnosť a sledoval ju, neustále ju kontaktoval osobne ako aj prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, pričom k takýmto kontaktom došlo aj dňa 4.1.2019, kedy jej prítomnosť vyhľadal v mieste jej trvalého bydliska a dotazoval sa svoju dcéru, následne toto zopakoval aj dňa 7.1.2019 a vtedy sa poškodenej vyhrážal zabitím, hovoril jej, že ich zlikviduje, dňa 18.1.2019 v presne nezistenom dennom čase, keď poškodená vychádzala z obchodu WELL, ktorý sa nachádza pri obchodnom dome Kaufland v P., k nej podišiel a pýtal sa jej kam ide, keď poškodená spolu svojimi deťmi nastúpila do auta značky Peugeot 206, túto ďalej sledoval na svojom vozidle značky Peugeot 206, EČV - DS 311GI, dňa 4.1.2019 v čase okolo 16.15 hod. prenasledoval poškodenú na poštu v P. tým spôsobom, že za ňou prišiel dovnútra, sadol si k nej a pýtal sa jej prečo ho dala na súd, po jej odpovedi obvinený zostal na pošte až kým neodišla z pošty, následne ju odprevadil proti jej vôli k autu a neustále sa jej vyhrážal fyzickou likvidáciou a dňa 5.2.2019, v čase kedy sa poškodená nachádzala v budove Obvodného oddelenia PZ v Šamoríne a podávala na obvineného trestné oznámenie, s vozidlom Peugeot 206, EČV - DS 311 GI, stál blízko budovy polície na čerpacej stanici, pričom v uvedenom období, takmer pri každom osobnom kontakte jej hrozil, že je jeho ženou a ak sa bude s inými mužmi stretávať tak ich zabije, a pod takými hrozbami žiadal, aby obnovili spolužitie a nestretávala sa s inými mužmi, opakovane jej uvádzal, že má ľudí, ktorí unesú jej dcéru a už ju neuvidí, čím vyvolal u nej strach, stres a obavu, ktorá obmedzovala jej bežný život.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 97 odsek 1 Trestného poriadku okresný súd rozhodol o vrátení zaistených vecí obžalovanému a to 1 ks mobilný telefón zn. Samsung SM - A 510 F, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX/XX zlatej farby, 1 ks mobilný telefón zn. HUAWEI čiernej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, výrok o vine okresný súd ustálil na základe vyhlásenia obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe) a riadne vykonanom procesnom postupe podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ktoré (vyhlásenie obžalovaného) súd následne podľa § 257 odsek 7, odsek 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe ako i o vine obžalovaného, preto rozhodol, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná len ohľadne výroku o treste, príp. o ochrannom opatrení.

Po takto vykonanom dokazovaní zistil, že obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/30/2012 zo dňa 15.11.2012 pre prečin pytlactva k podmienčnému trestu odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok, v súčasnosti sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Z hodnotenia z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vyplýva, že obžalovaný od 10.02.2019 sa nachádza vo väzbe a je umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Počas obdobia výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Správanie a vystupovanie obžalovaného je na požadovanej úrovni. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Obžalovanému nebol doposiaľ uložený žiadny disciplinárny trest a taktiež nebol disciplinárne odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, návštev a telefonovania.

Pri rozhodovaní o treste okresný súd ďalej zistil na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona. Pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní ako i na vyjadrenie obhajoby, že vzťah obžalovaného k poškodenej je usporiadaný, chcú uzavrieť manželstvo, obžalovaný s poškodenu má spoločné maloleté dieťa, súd s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR R44/2017 vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného použil ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno d) a odsek 4 Trestného zákona a obžalovanému uložil po mimoriadnom znížení úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý trest považuje na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti za primeraný. Nakoľko obžalovaný v minulosti pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda prvostupňový súd podľa § 97 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol aj o vrátení zaistených vecí a to dvoch mobilných telefónov obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný i prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda, obaja proti výroku o treste.

Okresný prokurátor následne svojim písomným podaním zo dňa 22.11.2019 vzal podané odvolanie späť v celom rozsahu, ktoré postupom podľa § 312 ods. 4 Trestného poriadku predsedníčka senátu Okresného súdu Dunajská Streda vzala na vedomie uznesením zo dňa 11.12.2019 pod sp. zn. 4T/90/2019 (č.l. 380).

Obžalovaný v písomnom zdôvodnení odvolania prostredníctvom svojich obhajcov (č.l. 373, 399) namietal, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je vo výroku o treste odňatia slobody neprimerane prísny, pričom poukazoval na to, že s poškodenu sa udobrili, mienia uzatvoriť manželstvo, chce sa venovať spoločnému maloletému dieťaťu a preto ďalší výkon trestu by nemal svoje opodstatnenie. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a vo veci sám rozhodol o uložení miernejšieho podmienečného trestu.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného po výzve okresného súdu a poskytnutí primeranej lehoty písomne nevyjadril.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného pre jeho nedôvodnosť zamietnuť, nakoľko považoval napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste za správny, zákonný a uložený trest za primeraný.

Obaja obhajcovia obžalovaného navrhli podanému odvolaniu vyhovieť, pričom poukazovali na to, že ku konfliktom medzi obžalovaným a poškodenu mohlo prísť z dôvodu jazykovej bariéry, obžalovaný si uznal svoju vinu, z toho dôvodu nepodmienečný trest považujú za neprimerane prísny a navrhli preto uloženie podmienečného trestu s primeranými obmedzeniami podľa úvahy súdu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že na území SR žije 10 rokov, doposiaľ riadne pracoval, staral sa o svoju rodinu, posielal peniaze svojej manželke a dcére, stále majú dobrý vzťah, robil síce chyby, lebo na ňu žiaril, je mu to ľúto, chce všetko napraviť tým, že sa bude o rodinu po prepustení riadne starať.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

V prvom rade krajský súd v danej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.10.2019, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd má za potrebné iba uviesť, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine a keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie len čo do výroku o uloženom treste odňatia slobody, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok a zistil nasledovné.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný X. H. H. bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona za použitia § 127 odsek 5 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spáchaných jedným skutkom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Zodpovedá skutočnosti, že menovaného prvostupňový súd teda odsudzoval (v zmysle absorpčnej zásady podľa § 41 ods.1 Trestného zákona) za zločin podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, kde zákonodarcu stanovil trestnú sadzbu v rozpätí od 4 rokov do 10 rokov trestu odňatia slobody, keď vzhľadom na špecifické okolnosti prípadu, sociálne pomery obžalovaného, jeho postoj k trestnej činnosti a tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017 aplikoval ustanovenie § 39 odsek 2 písmeno d) a odsek 4 Trestného zákona a obžalovanému uložil po mimoriadnom znížení trestnej sadzby úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý (trest) považoval na nápravu obžalovaného ako páchatel'a tejto trestnej činnosti a na ochranu spoločnosti za primeraný.

Odvolací súd po dôkladnom preskúmaní obsahu spisového materiálu a doplnenom dokazovaní na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku však zistil, že tento druh trestu dostatočne nezodpovedá spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavineniu, pohnútke, samotnej osobe obžalovaného ako i všetkým okolnostiam a špecifikám daného prípadu tak, ako to vyplýva z ust. § 34 Trestného zákona.

V prvom rade je potrebné uviesť, že trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysieľať signál voči ďalším členom spoločnosti -potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Zo skutkových okolností je zrejmé, že obžalovaný v priebehu cca. 2 a pol mesiaca proti vôli poškodenej túto prenasledoval, vyhrážal sa jej ublížením na zdraví, fyzickou likvidáciou, únosom dcéry a pod takými hrozbami žiadal, aby obnovili spolužitie a nestretávala sa s inými mužmi.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/30/2012 zo dňa 15.11.2012 pre prečin pytliactva k podmieničnému trestu odňatia slobody 6 mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok, v súčasnosti sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Priestupok ma vykázaný jeden na úseku cestnej dopravy z roku 2015, za čo mu bola uložená sankcia vo výške 10 Eur.

Po doplnenom dokazovaní na verejnom zasadnutí odvolací súd z listinných dôkazov ďalej zistil, obžalovanému ako cudziemu štátnemu príslušníkovi bola predĺžená rozhodnutím MV SR zo dňa 23.10.2019 pod sp. zn. MU-PO-105-35/2019-Ž doplnková ochrana na dobu 2 rokov, keď z obsahu

odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že T. O. (poškodená) v danej veci uviedla, že obžalovaného viackrát navštívila vo väzbe, odpustila mu, chce mu dať šancu na spoločný život s tým, že sa k nej môže vrátiť do spoločnej domácnosti.

Skutkové okolnosti tohto prípadu napovedajú o tom, že hlavnou príčinou konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou bola najmä žiarlivosť, vyplývajúca zrejme z kultúrno-spoločenských rozdielov a na to nadväzujúceho diferencovaného hodnotového vnímania spoločenských noriem a zásad zo strany obžalovaného ako cudzieho štátneho občana pochádzajúceho z Afganskej islamskej republiky, ktoré na jednej strane jednoznačne nemožno akceptovať, nakoľko toto jeho konanie bezpochyby napĺňa obligatórne znaky spáchanej trestnej činnosti, no je potrebné takéto správanie vyhodnotiť v kontexte všetkých relevantných skutočností jednotlivo a vo vzájomnom prepojení s prihliadnutím i na pohnútku obžalovaného, následok a možnosť nápravy obžalovaného po doposiaľ vykonanom výkone väzby s možnosťou prehodnotiť svoje správanie, keď z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že došlo k uzmiereniu obžalovaného s poškodenou s tým, že majú obaja evidentný záujem o spoločný život, manželstvo a výchovu spoločného dieťaťa v rodinnom prostredí, obžalovaný sa prizera na svoje predošlé konanie značne kriticky, v celom rozsahu ho úprimne ľutuje a už aj počas výkonu väzby prejavil snahu po svojej náprave riadnym správaním, plnením povinností a pod.

Krajský súd je toho názoru, že sú tu (vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti) splnené všetky podmienky jednak pre použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písmeno d) a odsek 4 Trestného zákona, ako i pre aplikáciu ustanovenia § 50 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona o podmienčnom odklade výkonu trestu s určením skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu. Trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov v jeho nepodmienečnej podobe podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá individuálnej ani generálnej prevencii, pretože sa javí ako neprimerane represívny vzhľadom na okolnosti prípadu a možnosti nápravy obžalovaného.

Pri takýchto okolnostiach odvolací súd má za to, že sú splnené všetky podmienky pre postup podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného zákona, preto na základe odvolania obžalovaného krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste v zmysle § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku majúca za to, že prvostupňovým súdom uložený trest bol neprimerane prísny a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám obžalovaného odsúdil podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pričom podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu podmienčne odložil a súčasne mu uložil probačný dohľad počas skúšobnej doby.

Súčasne mal za to, že podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona bude pre obžalovaného nevyhnutná skúšobná doba v maximálnej výmere a to v rozsahu 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písm. h/, písm. j/ Trestného zákona mu ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosti spočívajúce najmä v podrobení sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Krajský súd je toho názoru, že takýto postup a takto ukladaný trest so skúšobnou dobou jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu má aj svoj význam, splní svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie a zodpovedá aj ustanoveniam § 34 odsek 1, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods.4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený podmienený trest odňatia slobody podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zámeru zákonodarcu obsiahnutého v týchto ustanoveniach, pričom na prospech obžalovaného, ako aj spoločnosti bude, ak sa bude obžalovaný podriaďovať probačnému dohľadu vykonávaného probačným a mediačným úradníkom, ktorého úlohou bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, poskytovať mu pomoc a poradenstvo pri riešení zložitejších životných situácií.

Ako súčasť probačného dohľadu mu odvolací súd uložil aj povinnosti do konca skúšobnej doby sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom zúčastňovať programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, taktiež sa podrobovať psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, pričom dodržiavanie týchto povinností budú dôležitými kritériami pri posudzovaní po skončení skúšobnej doby, či sa obžalovaný v rámci nej osvedčil, alebo nie. Ak by nedodržiaval stanovené povinnosti, musel by súd rozhodnúť o tom, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a že uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov bude potrebné vykonať.

Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd preto zrušil výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/, odsek 2 Trestného poriadku a sám rozhodol podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.